

OZVĚNY Z ORATOŘE 3/2022

OBSAH

TOULKY PŘÍRODOU - PODZIM	3
SVĚT KOSTIČEK.....	4
OVEČKA	5
VÝLET NA TĚRLICKOU PŘEHRADU	6
OD KLIENTA K VYCHOVATELI.....	7
3D TISK NA ŠUMBARKU SE ROZJÍŽDÍ	8
NOHAMA NA ZEMI A SRDCEM V NEBI	9
ZAHÁJILI JSME ŠKOLNÍ ROK 2022/2023.....	10
HAVÍŘOV	12
UPRCHLÍCI - POMOCNÍCI.....	13
U OHNĚ.....	14
JAKÉ BYLY LETOŠNÍ TÁBORY?	16
NOVÝ ROK NA MAJÁKU	18
NAŠE PUTOVÁNÍ ZA SV. ANTONÍNEM	19
TELEFONNÍ SEZNAM	21

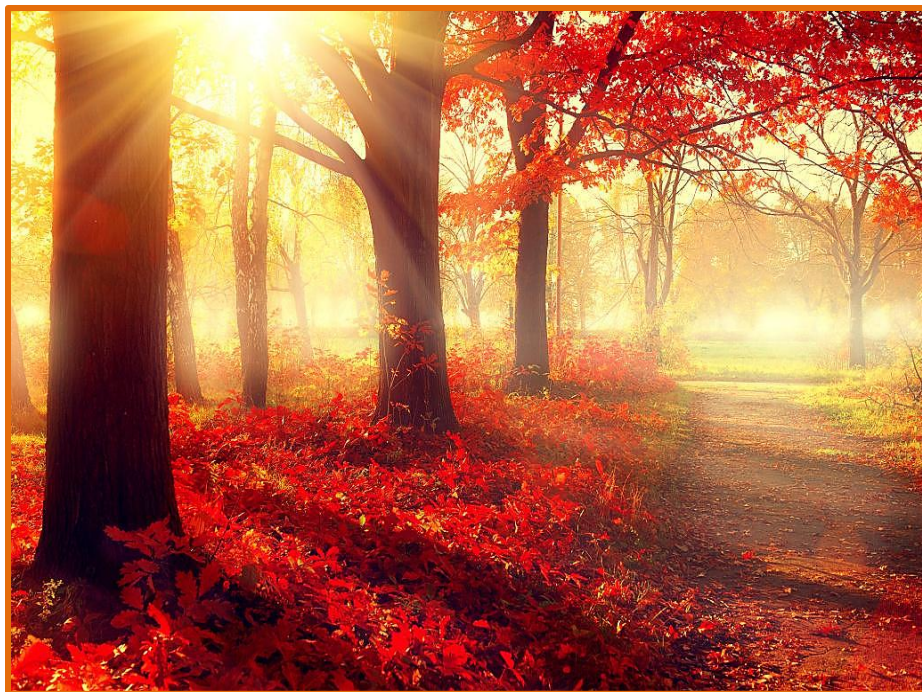
TOULKY PŘÍRODOU - PODZIM

Přes den ještě svítí sluníčko, ale dny se krátí a noci jsou chladné. Podzimní období není u mnoha lidí tolik oblíbené jako jiná roční období, ale přesto se z něj můžeme těšit. Podzim je časem sklizně, na stromech dozrává ovoce, na polích se vyorávají brambory a řepa, vinohrady jsou plné zralých hroznů, děti sbírají kaštiny, žaludy, ořechy a šípky...

Stěhovaví ptáci odlétají do teplých krajín a ze severu k nám přilétají havrani. Podzimní vítr shazuje ze stromů listy hrající všemi možnými barvami a láká především ty nejmenší k pouštění draků. Houbaře zve do lesa k hledání svých oblíbených pochoutek, turisty láká na výlety do přírody a fotografy k focení nádherných scénérií, které čarovný podzim tak rád předvádí...

Podzim je tu, užijme si ho takový, jaký je...

Pavel Toman

SVĚT KOSTIČEK

V tomto školním roce (2022/23) dětem a mládeži v Havířově, nabízíme velké množství zájmových útvarů (kroužků). Většina z nabídky těchto kroužků je stejná jako v minulých letech, neboť je o tyto kroužky stále veliký zájem a mají ve středu také určitou tradici. Rovněž se však snažíme každoročně držet krok s dobou a do nabídky také zařazovat kroužky nové, netradiční. Jedním z nich je zřejmě také Minecraft.

Tento kroužek jsem si zvolil, protože se jedná o jednu z nejlepších a nejhranějších počítačových her poslední doby. Pokud se řekne Minecraft, věřím, že hodně lidí netuší, o co se jedná, jiní hru sice znají, ale nikdy ji nehráli a tudíž nemohou vědět, co vše hra nabízí. Zkusím Vám to tedy ve zkratce popsat.

V Minecraftu si hráč nechá vygenerovat trojrozměrný svět, který je velmi podobný tomu našemu reálnému světu. Nachází se v něm různé druhy přírodních oblastí, jako jsou lesy, pouště, sněhové pláně, džungle a další. Najdeme zde také moře, řeky, jezera, propasti, jeskyně. Dále se zde nachází spousta zvířat, vesničanů ve vesnicích, přišer a tvorů. Vše je tvořeno křehými (kostičkami) s příslušným vzhledem. Hráč, který hru hraje, má ve hře spoustu možností. Jeho hlavním cílem je však přežít – to znamená sbírat věci a suroviny, vytvářet si předměty, jíst a připravovat jídlo, chovat zvířata, obchodovat s vesničany a objevovat okolí.

Aby hráč hru dohrál, musí se dostat ke zlému drakovi v mapě zvané END a zabít jej. Poté mu hra poblahopřeje k dohrání oficiální části. Tímto však zábava nekončí, hráč může následně na

svém světě dále fungovat a klidně pokračovat v dalších věcech, které by chtěl ve svém světě realizovat. Dále je možné hrát také na serverech s dalšími hráči z celého světa.

Věřím, že po tomto nastínění, co to Minecraft vlastně je, pro Vás není překvapením, že o tento kroužek je letos veliký zájem. Naštěstí máme na středisku novou počítačovou učebnu, realizovanou díky projektu, ve které je více počítačů. I tak byla ale nabídka jednoho kroužku týdně nedostačující a tudíž jsme museli přidat ještě jeden. Těším se tedy s dětmi na naše společné působení ve světě plném kostiček. Pevně věřím, že se nám podaří dohrát hru do konce a při tom si užít také spoustu zábavy.

Tom

OVEČKA

Zdravím Vás všechny! Jmenuji se František Trvaj, ale ve středisku jsem znám též jako “Ovečka”, díky mým vlnitým vlasům. Do střediska jsem začal chodit již od svých 12 let, převážně do kroužku Hraní na PC. Od té doby už uplynulo spousta času, stal jsem se dobrovolníkem, vypomáhal jsem na různých akcích ve středisku, jak na městě, tak i na Šumbarku.

Ted' jsem zde jako pedagog volného času, se třemi kroužky, Legoboti 1, Legoboti 2 a 3D tisk velcí. Kroužek Legoboti 1 je určen pro děti od 7–10 let, kde se s dětmi snažíme poskládat legobota, neboli robota z lego stavebnice, a přivést ho k životu. Legoboti 2 je pro děti již starší od 11–16 let, kde už děti sami staví legobota. Tady už na ně jen přihlížím, kontroluji, zda-li nemají s něčím problém a posléze se snažíme legobota opětovně probudit ze zimního spánku. V kroužku 3D tisk velcí si ukazujeme, co všechno se dá vytvořit/vyrobít v programu “TINKERCAD”, který je k dispozici na internetu, a poté objekt vytisknout na naší 3D tiskárně.

Za mě to už bude vše, pokud se budete chtít na něco zeptat, víte, kde mě najdete. Na shledanou

Ovečka - František Trvaj

VÝLET NA TĚRLICKOU PŘEHRADU

Když jsem si dělal přípravu na letní příměstské tábory, uvažoval jsem o programu pro jednotlivé dny. Protože v létě se předpokládá pěkné počasí, které umožňuje koupání, hned mne napadlo uskutečnit výlet na Těrlickou přehradu. Navíc v Těrlicku bydlím. Stačilo jen počkat na předpověď počasí a vybrat ten správný den.

Předchozí den jsem rozdál přihlášky, kde byly i instrukce pro přihlášené děti. Následující ráno na mne před střediskem čekalo 20 dětí s „plnou polní“. V batohu nesměla chybět svačina na celý den, pití, ale hlavně plavky. A vyrazili jsme. Měl jsem obavy, jak se vejde do autobusu MHD, ale dopadlo to celkem dobře. Pan řidič nás vzal všechny do jednoho autobusu, nemuseli jsme se dělit na menší skupiny. Vyjeli jsme na Bludovický kopec, kde jsme vystoupili a šli lesem směrem k Těrlické přehradě.

Když už jsme viděli Těrlickou přehradu, odbočil jsem k brance našeho domu. Děti nejdříve nechápaly, protože o této návštěvě neměly tušení. Navíc je hned za brankou čekala naše Eimi, fenka labradorského retrívra. Další zábavou pro děti byla sprcha, umístěna na zahradě. Některé děti vytáhly svačiny, jiné si hrály s pejskem a další se osvěžovaly pod sprchou.

Ten den bylo opravdu horko. Zdrželi jsme se asi půl hodiny. Pak jsme pokračovali k Těrlické přehradě, což už bylo jen pár kroků. Tam děti strávily zbytek výletu koupáním a odpočinkem. Myslím, že se všem výlet líbil.

Tonda

OD KLIENTA K VYCHOVATELI

Ahoj, jmenuji se Richard, je mi 22 let a do střediska jsem začal chodit ve svých 10 letech. Tehdy jsem začal cvičit taekwondo. Ve středisku vypomáhám od svých 15 let. Na začátku jsem byl takový dobrovolník– pomocník,učil jsem se různé věci a dozvídal jsem se některé zajímavosti o práci s dětmi a výchovném systému

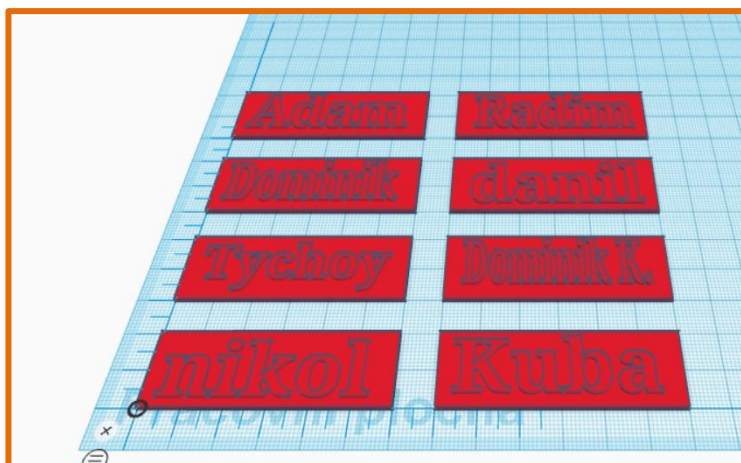
střediska. Nyní už pracuji jako externista a vedu sám kroužky, a to jak sportovní, tak i různé technické na počítačích, nebo naši novinku - legorobotiku. Sám se stále rozvívím, při této práci studuji a učím se novým věcem díky zkušeným pedagogům střediska. S taekwondem jsem tady začal a také ho cvičím dodnes, momentálně dělám trenéra a také rozhodčího.

Ríša

3D TISK NA ŠUMBARKU SE ROZJÍŽDÍ

Od září letošního školního roku fungují na Šumbarku zájmové útvary 3D tisk mladší a starší. Menší děti se budou především věnovat práci s 3D pery a některé z nich si zřejmě také vyzkouší základy práce v software tinkercad. Na obrázku pod článkem jsou naznačeny letošní prvotní pokusy vytváření cedulek se jmény v tomto software. Starší děti se budou věnovat vytváření výrobků a modelů na různé téma v software tinkercad. Kromě toho se také seznámí se základy software PrusaSlicer a v plánu je také využití 3D skeneru. Pro starší děti se také nabízí atraktivní propojení 3D tisku s legorobotikou, jelikož chceme vyzkoušet vytváření některých jednoduchých doplňků a součástek, které by byly kompatibilní s lego stavebnicí. Máme se tedy na co těšit, takže hurá vpřed do světa 3D tisku 😊.

Bobr

NOHAMA NA ZEMI A SRDCEM V NEBI

Přesně před rokem jsem začínala bakalářský ročník, stala jsem se vůdkyní našeho skautského oddílu a toto vše, navíc i se složitou situací v rodině, mi přerůstalo přes hlavu. Byla jsem „hotová“ a naprosto vyčerpaná, ze studia, ze všech povinností, problémů i vztahů a nedokázala jsem si sama sebe představit za měsíc, natož za rok.

Řekla bych, že to vše v mém případě bylo přesně obráceně – **nohama v nebi a srdcem na zemi**. Nedělalo mi ani tak velký problém kráčet tou „správnou“ cestou – plnit příkázání, modlit se a chodit do kostela, milovat své bližní a odpouštět jim. Měla jsem naopak větší problém odpoutat se od těch lidských věcí, od svého pozemského života. Až příliš mnoho mi záleželo na škole, rodině, pohodlí, na úsudku druhých, na tom, kde jednou budu a kde jsem teď. Nechápala jsem, proč nedokážu být šťastná a spokojená tam, kde právě jsem. A když už jsem si opravdu nevěděla rady, **Bůh mi „poslal“ právě tuto Don Boskovu větu: Nohama na zemi a srdcem v nebi**. A tehdy mi konečně došlo, že to nejsem já, kdo je na špatném místě. Je to mé srdce, uvězněné pozemskými starostmi a zoufale toužící se osvobodit.

Za tu dobu se v mém životě změnilo hodně věcí. Bakalářku jsem posunula na další rok, přestěhovala jsem se od rodičů do samostatného bytu a začala novou práci právě tady ve středisku Don Bosko. Pochopila jsem, že ne dokonalost a bezchybnost, ale schopnost přiznat si vlastní slabost a neúspěch a schopnost požádat o pomoc je prvním krokem k opravdové dospělosti. A především jsem se musela naučit, že je to právě důvěra v Boha a v jeho lásku ke mně, která mě může provést vším, co mi život přinese. Pouze bude-li v mém srdci Bůh, můžu radostně kráčet po tomto světě.

Anička

ZAHÁJILI JSME ŠKOLNÍ ROK 2022/2023

Letní prázdniny opět utekly jako voda a před námi je nová výzva v podobě dalšího školního roku. Již před prázdninami jsme se s týmem pečlivě připravovali a chystali nový rozvrh kroužků a hledali jsme co nejlepší cestu, jak dětem umožnit navštěvovat naše středisko, jak naše aktivity zpropagovat a spoustu dalších drobností. Jak se říká „kdo je připraven, není překvapen“.

Nový školní rok na pobočce Město jsme zahájili pestrým týdnem, ve kterém jsme zorganizovali pár týmových her pro naše klienty, nabízeli naši nabídku kroužků v kroužkovém dni, ve kterém si všichni mohli naše aktivity vyzkoušet a osahat. A na závěr týdne jsme zorganizovali zahradní párty se spoustou soutěžních stanovišť jako zábavný koutek, střelecký koutek, házecký koutek nebo zábavná zóna. Dále nás čekalo několik mini turnajů o drobné ceny. Závodilo se s kolečky, skládalo se puzzle na čas, běhalo se v závodech šašek, kde byla důležitá koordinace a mrštnost.

O zábavu pro děti se také starala obsluha skákacího hradu a kováři, u kterých se kovalo a vyrábělo o sto šest. Byl to příjemný zahajovací týden a pedagogové ani děti se v něm určitě nenudili.

Od 12. září se již naplno rozjely zájmové kroužky. Děti se postupně přihlašují a my věříme, že letošní školní rok bude opět plný zajímavých zážitků a děti získají nové znalosti a naučí se spoustu nových dovedností. V naší nabídce nechybí tradiční sportovní, výtvarné, počítačové a zábavné kroužky. Velice oblíbené je také vaření, míčové hry, klub týmák, paříme na PC a kroužky s virtuální realitou. Jdeme však s dobou a máme připraveny i moderní vzdělávací kroužky jako Legoboti, 3D tisk, Malý youtuber nebo základy práce na počítačích pro začátečníky.

Tak nám držte palce, ať se dílo daří i v tomto školním roce a ve středu to opět žije bujarým životem plným radostného smíchu našich dětí.

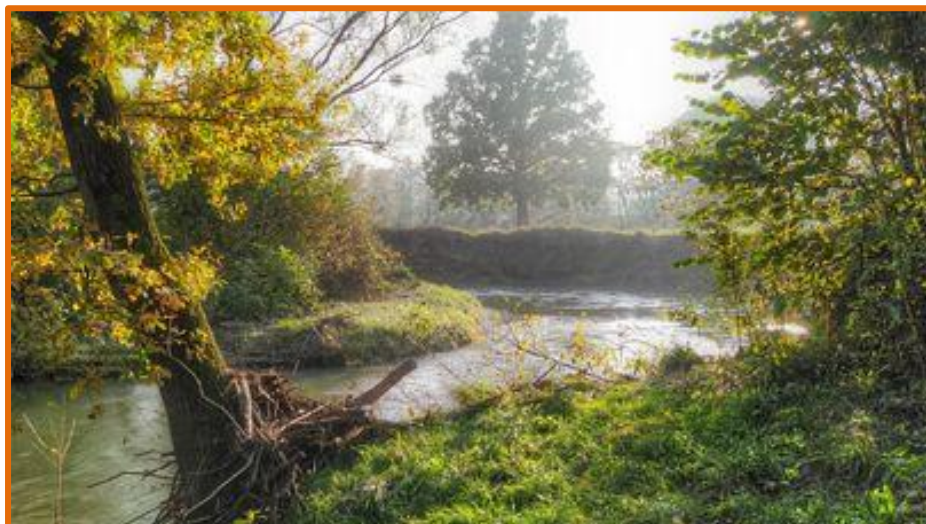
Jirka

HAVÍŘOV

Havířov je malebné město s překrásnou architekturou. Před dvěma lety jsem se přistěhovala. Našla jsem zde, co jsem hledala. Stabilitu, práci, kamarády – vše se mi splnilo. A nejen to. Otevřely se mi dveře v organizaci s volnočasovými aktivitami. Jsem za to nesmírně vděčná, pracovat s dětmi a předávat určité zkušenosti a znalosti. Děti se zde věnují různým kroužkům, zálibám a dovednostem. U těchto dětí je překrásné pozorovat, jak pracují s vlastní fantazií. Tato práce mě opravdu baví a naplňuje mne po všech stránkách.

Moc se mi líbí nejenom v organizaci Dona Boska, ale především ve městě. Tady člověk může jít jak za kulturou, tak za sportem. Příroda je na každém kroku a to doslova. Přírodní památka Meandry řeky Lučiny s rozlehlými mokřady je mým častým cílem, dokonce jsem našla i studánku. A co je na tom tak kouzelné? I když se nacházíte pár metrů od města, tak tady není slyšet hluk projíždějících automobilů. Takže zde člověk najde takovou oázu klidu. Přeji všem občanům Havířova především pevné zdraví a vždy úsměv na tváři.

Mirka

UPRCHLÍCI - POMOCNÍCI

Dne 24. února zasáhla celý svět i nás zpráva, že Rusko napadlo Ukrajinu. Od té doby před válkou utíkaly milióny lidí do bezpečí, do okolních demokratických států. Většinou maminky s dětmi. I u nás v Havířově jsou ubytováni váleční uprchlíci. A my jim, Bohu díky, jako středisko Don Bosko můžeme pomoci. Chodí k nám do střediska, zapojují se do akcí, navštěvují kurz češtiny a studenti působí jako asistenti při práci s mládeží. Je to obohacení pro všechny. Jsme rádi, že našli v Don Bosku zázemí a bezpečí.

Elvira

Jmenuji se Elvira, jsem z Ukrajiny a mám 17 let. V České republice bydlím sedm měsíců a už umím mluvit česky. Česko je moc krásný stát a má hezká města. Ráda cestuji a chci se o České republice dozvědět více. Už jsem byla v Pardubicích, Bohumíně, Českém Tešíně, Ostravě a dalších městech. Jsou to velmi krásná města, s krásnými ulicemi, domy a přírodou. Studuji hotelovou školu, a to mě hodně baví a těší, protože bych jednou chtěla pracovat v hotelu. Jsou tu velmi laskaví lidé, kteří nám Ukrajincům pomáhají v těžkých chvílích, a za to jsem vděčná.

Alisa

Jmenuji se Alisa a jsem z Ukrajiny. V České republice žiji již šest měsíců a moc se mi tu líbí. První čtyři měsíce byly pro mě velmi těžké na porozumění, ale nyní už jsem se naučila trochu česky. Šest měsíců uběhlo velmi rychle, ale nebylo to jednoduché, musela jsem se přizpůsobit. Všichni moji přátelé, kteří zůstali na Ukrajině, se mě ptali na následující otázky: Jak jste cestovali? Kolik tam bylo lidí? Jak dlouho jste jeli? Těch otázek bylo tisíc a rozhodla jsem se na ně odpovědět v tomto příběhu. Cestovala jsem velmi těžce, jako všichni Ukrajinci. V jednom vagónu jelo asi 130 lidí, většinou to byli malé děti a starší lidé. Všichni spali na podlaze, malé děti rodičům na zádech. Už si to ale nechci připomínat a jsem ráda, že jsem tady.

U OHNĚ

Italský salesiánský kněz Bruno Ferrero napsal již mnoho knih určených dospělým „pro potěchu duše“. Objevují se však i knížky pro děti a mládež, které pomocí příběhů přibližují poklad naší víry. Příběh U ohně je součástí knihy Věřím – Pověď mi o vyznání víry, kterou u nás vydalo Karmelitánské nakladatelství v Praze.

Jednoho dne kdosi přistoupil k Ježíšovi a řekl mu: „Mistře, všichni víme, že jsi přišel od Boha a učíš cestě pravdy. Musím se ti ale svěřit, že tvoji učedníci, které nazýváš svými apoštoly nebo svými druhy, se mi vůbec nelíbí. Všiml jsem si, že se moc neodlišují od ostatních lidí. Nedávno jsem se s jedním z nich pohádal. A všichni vidí, že se tvoji učedníci nechovají vždy hezky a snášenlivě. Jeden z nich má podle mě prsty ve špinavých obchodech... Proto se tě chci otevřeně zeptat: Je možné patřit k tobě bez toho, že by měl člověk něco společného s tvými takzvanými apoštoly? Rád bych tě následoval, když budeš souhlasit, ale bez společníků, bez církve, bez všech těch apoštolů!“

Ježíš na něj vlídně a starostlivě pohlédl. „Poslouchej,“ řekl mu, „budu ti vyprávět jeden příběh. Jednou si několik mužů sedlo, aby si popovídali. Když je noc přikryla svým černým pláštěm, postavili si hranici ze dřeva a zapálili oheň. Seděli jeden vedle druhého, oheň je hřál a jejich tváře osvětlovala záře plamenů. Náhle se ale jeden z nich rozhodl, že nechce být s nimi, a úplně sám odešel stranou. Vzal si z ohně jedno žhavé poleno a sedl si daleko od ostatních. Poleno nejdříve plápolalo a hřálo. Netrvalo však dlouho a začalo pohasínat. Osamělého muže pohltila tma a chlad noci. Chvilí přemýšlel, potom vstal, vzal svůj kus dřeva a vrátil ho do ohně svých společníků. Dřevo okamžitě vzplálo a opět se rozhořelo. Muž si znovu sedl do kruhu k ostatním. Zahřál se a záře ohně osvětlila jeho tvář.“ Ježíš s úsměvem dodal: „Kdo patří ke mně, ten je u ohně spolu s mými přáteli. Vždyť já jsem přišel, abych přinesl oheň na zem, a tolik si přeji ho vidět hořet.“

Ted' už vím:

- Ježíš založil církev: od začátku svého poslání si přál muže a ženy, kteří by byli vždy s ním.
- „Kde jsou dva nebo tři shromážděni v mém jménu, tam jsem já uprostřed nich,“ řekl Ježíš. Dnes je Ježíš mezi námi, je přítomný a živý v církvi.
- Ve společenství se dotýkám Boha a Bůh se dotýká mě.
- Ježíš si mezi učedníky vybral Petra a dal mu za úkol být ostatním oporou. A to je dnes posláním Svatého otce – papeže.

Jana Rei

JAKÉ BYLY LETOŠNÍ TÁBORY?

Ráda bych se s Vámi podělila o své zážitky z letních příměstských táborů. Pracuji na jedné z našich tří poboček, která se jmenuje Maják. Tuto pobočku navštěvují převážně děti romského původu, se kterými trávíme jejich volný čas, nabízíme různé kroužky a také letní tábory. Tento rok jsem měla příležitost působit na příměstských táborech na všech třech pobočkách.

První dva táborové turnusy jsem působila na pobočce Maják, kde jsme s dětmi měli možnost putovat za Skrytým pokladem. S dětmi jsme se pohybovali především v okolí Havířova – řeka Lučina, Petřvaldský les, dětský park ve městě... Tábor byl nabitý hrami a soutěžemi na základně a zahradě, také jsme spolu opékali párky u ohně. A na konec týdne našly děti svůj skrytý poklad v podobě sladkých odměn.

Oproti převážně romskému Majákumají ostatní dvě pobočky pro děti větší škálu aktivit mimo základnu. Skladba dětí na pobočce Město umožňuje náročnější výlety, jak fyzicky, tak i finančně. Děti během tábora měly možnost navštívit Archeopark v Chotěbuzi, který se týkal pravěkých památek. Navštívily i Family park v Ostravě, který nabízí mnoho zajímavých a zábavných atrakcí pro děti. Také na posledním turnusu na pobočce Šumbark si děti užily spoustu výletů do okolních měst. Podívali jsme se do Bohumína, kde jsme měli možnost navštívit aquapark a Maunglího stezku plnou zábavných atrakcí. Také děti navštívily Mosty u Jablunkova, kde si mohly užít bobovou dráhu a letní koupaliště.

Děti ze všech táborů, na kterých jsem působila, podle zpětné vazby byly nadšené a těší se na příští rok zase u nás. Každý tábor, který se na našich pobočkách uskutečnil, byl programově odlišný, ale věřím, že všechny naše děti, které se táborů zúčastnily, si je užily s takovou radostí a chutí jako my pedagogové ☺.

Nikola

NOVÝ ROK NA MAJÁKU

Nejen pro učitele ve škole, ale i pro pedagogy volnočasových aktivit začal nový školní rok. Na pobočce Maják na Šumbarku je v letošním školním roce připraveno pro děti ve věku 4 – 19 let 55 zájmových kroužků.

Rozvrh nabízí kroužky výtvarné – omalovánky a veselou pastelku pro ty nejmenší děti, výtvarníček či kroužek kresba a kreativ pro starší děti. Dále sportovní aktivity jako je fotbal v tělocvičně, stolní tenis, posilování a taneční podložky. Také taneční kroužky – dancing a romské tance, počítačové kroužky, pro zručné děti velmi oblíbené dílničky. Je možné přijít si zahrát deskové hry a biliard.

Abychom celé okolí Majáku řádně navnadili na volnočasové aktivity, připravili jsme na zahradě vedle pobočky Maják zahajovací zahradní slavnost s lákavými atrakcemi. Děti měly možnost si vyrobit s kovářem podkovičku či srdíčka, odreagovat se na skákacím hradě a porovnat síly s ostatními dětmi v připravených soutěžích. Hlavně se tak nové děti měly možnost seznámit s ostatními dětmi, které již naši pobočku navštěvují. Jako odměnu za soutěže si děti měly možnost opět párky. Počasí nám přálo, celý den svítilo sluníčko a všichni se dobře bavili.

Tak neváhejte a přijďte své děti přihlásit k nám na pobočku Maják. Těšíme se na vás. Stačí jen vyplnit přihlášku.

Jana

NAŠE PUTOVÁNÍ ZA SV. ANTONÍNEM

Po loňském úspěšném putování s P. Jendou Gacíkem v Žabovřeskách a na Rajhrad jsme promýšleli, kam bychom vyrazili letos. Otec Jenda navrhl poutní místo blízko svého rodiště – blatnický Svatý Antonínek. Každý asi ví, že když něco nemůže najít, stojí zato prosit sv. Antonína, a ztracená věc se mnohdy jako zázrakem nalezne. Ale sv. Antonín není jen patronem při hledání ztracených věcí, ale také františkánů, cestujících, horníků, pekařů, snoubenců, manželů a rodin. Vyzván je za šťastný porod i proti neplodnosti, horečce, proti pekelným mocnostem i katastrofám a jako pomocník v nouzi. Každý z poutníků 24. září tedy mohl svěřit světci při naší pouti svoje starosti. K tomuto poutnímu místu měli naši předkové vřelý vztah, o čemž svědčí i samotný název Svatý Antonínek. Původní kaple se během let rozrostla v krásný útulný kostelíček. V minulých staletích naši předkové putovali na tento kopeček nad Ostrožskou Lhotou či Blatnicí v nádherných slováckých krojích. Slavný malíř Joža Úprka namaloval mnoho rozměrných obrazů i malých skic na téma poutí na Svatý Antonínek.

V 10:30 hod jsme se sešli v kostele a modlitbou růžence jsme se připravili na slavení mše svaté. Rozdělili jsme si úlohy, kdo bude číst čtení, kdo zazpívá žalm, kterou píseň zazpíváme při mši. Z promluvy otce Jendy vyznívala láska k duším a výzva, abychom se nenechali ukolébat, nepropadli lenosti a pohodlnosti, ale abychom opravdu žili své životy s Pánem a pro bližní. Pan kostelník byl příjemně udiven, jak krásně naše společenství zpívalo. (Možná si říkal: Co dobrého může vzejít z Havířova...?) Posílení duchovní stravou jsme měli chuť se posílit i tělesně při společném stole. U kostelíka je vybudováno zázemí se zastřešeným prostorem, kde jsme si mohli pochutnat na dobrotách, které připravily ženy poutnice. Místní pan farář přivezl dvě přepravy plné sladkých vinných hroznů na rozebrání, otec Jenda přispěl tekutým vínem, a tak se rozproudila veselá konverzace. Po občerstvení jsme se ztišili a společně prošli v modlitbě křížovou cestu. Na závěr nám P. Jan udělil požehnání, doprovodil nás k autobusu, s každým jednotlivě se rozloučil a vyslal nás k domovu.

Celý den se náramně vydařil. Po týdnu dešťů se na nás usmálo sluníčko a odpoledne hezky hrálo. Pan řidič autobusu Václav Turčín nás vozí na poutě již několik let, a tak se už téměř stal součástí našeho společenství. Je velmi přátelský, i jeho jízda se vyznačuje velkým klidem a rozvahou. A tak jsme unavení na zpáteční cestě mohli klidně pospávat a odpočívat. Bezpečně jsme se dostali domů, všichni spokojení, jak hezký den jsme spolu prožili. Těšíme se na příští putování...

Jana Rei

TELEFONNÍ SEZNAM

Tak jsem jednou potřeboval propojit mobil s automobilem tak, abych mohl bezpečně na svých cestách telefonovat (říká se tomu hands free – volné ruce pro držení volantu).

Po úspěšném propojení jsem zjistil, že mám v mobilu 2632 kontaktů!!! Tolik lidí, se kterými jsem kdysi telefonoval a byl v kontaktu. Ze zvědavosti jsem začal seznamem listovat a snažil se vybavit tvář nebo hlas dotyčného kontaktu nebo důvod, proč jsme spolu hovořili. Byl jsem překvapen, že mám v seznamu stále čísla těch, kteří už jsou na věčnosti. Telefonní čísla na ty, kteří byli a jsou sloupy a oporou díla Don Boska v Havířově.

Našel jsem kontakt na P. Vaška Filipce SDB – neúnavného salesiána a duchovního garanta.

P. Jenda Hurník SDB – nekonečně usměvavý a obětavý salesián a řidič, propagátor mší svatých s dětmi a dětských liturgických modliteb se zapojením dětí, skaut, táborový farář.

P. Vašek Hurník SDB – jeho bratr, který doplňoval činnost Jendy, a tvořili spolu nerozlučné duo.

P. Alois Hurník SDB – strýc Jendy a Vaška, který měl pravého salesiánského ducha.

Venca Zuchnický – asistent z 50. let, který vedl oratoř v Ostravě i po komunistickém převratu

P. Benno Beneš SDB – provinciál, který chtěl propojit dílo v Ostravě a Havířov jako exkurendo salesiánů.

P. Karel Jašek SDB – první farář kostela sv. Jana Boska v nové farnosti Havířov – Šumbark

P. František Václav Lobkowicz – biskup a zřizovatel (po vzniku diecéze ostravsko-opavské), který vždy vnímal dílo v Havířově jako salesiánské, a takto i o tom mnohokrát hovořil při kázáních a různých setkáních.

František Borák – geodet a nadšený videoamatér, který nafilmoval na videokameru nezapomenutelné okamžiky a atmosféru díla v 90. letech

P. Mirek Macháček SDB – obětavě sloužil mše sv. v kapli P. Marie Pomocnice.

František Bořil – stavební mistr výstavby střediska na Městě i na Šumbarku včetně kostela sv. Jana Boska.

Jindřich Honěk st. - tatínek a ředitel střediska, sbormistr a motor všeho dění v díle DBH.

Ludmila Hoňková – maminka, která ho vždy podporovala a stála mu za zády a byla oporou

Jsem v pokušení jim zavolat. Poprosit o pomoc, poprosit o radu.

Ale vždyť to můžu! Psal o tom už Jan Skácel ve své básni:

Stále jsou naši mrtví s námi
a nikdy vlastně nejsme sami

A přicházejí jako stíny
ve vlasech popel kusy hlíny

Tváře jakoby vymazané
a přece se jen poznáváme

Po chrpách, které kvetly vloni
slabounce jejich ruce voní

Tiše mne zdraví jako svého
hrbáčka času přítomného

Přeji vám všem pěkné dušičkové chvíle plné naděje.
Žehnám + vám všem
Jindřich Honěk, ředitel a diakon

HAŠKOVA 1475/1, HAVÍŘOV

OZVĚNY Z ORATOŘE
TEL. 596 810 145

VYŠLO: 5.10.2022